

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 783

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.100. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> pentru ofițeri din Serviciul Român de Informații	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.058 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 3 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	2-3		
Decizia nr. 1.059 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 28 din Codul de procedură civilă	4-5		
Decizia nr. 1.134 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) și art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	6-8		
Decizia nr. 1.136 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executarea judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă	8-10		
Decizia nr. 1.137 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ¹ și ale art. 91 ⁴ din Codul de procedură penală	10-12		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.433. — Hotărâre pentru aprobarea Planului național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență pe anul 2008.....	12-19		
1.439. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2008 al Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A., aflată în coordonarea Ministerului Apărării	20-23		
1.440. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse în		administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont”	24
		1.441. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor a unor terenuri situate în comuna Dragalina, județul Călărași, în vederea realizării de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a obiectivului de interes național „Reabilitarea secțiunilor Băneasa—Fetești de pe linia de cale ferată București—Constanța, România”	25
		1.445. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 21 la Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș....	26
		1.447. — Hotărâre privind aprobarea Licenței de concesiune a activității miniere de exploatare a amfibolitelor nr. 2.604/2001, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială COMTRAM — S.A.	26
		1.453. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri	27
		1.454. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.009/2004 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane	27-28
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		M.112. — Ordin al ministrului apărării pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Ministerului Apărării	29-30
		M.113. — Ordin al ministrului apărării privind supravegherea stării de sănătate a personalului din ministerul apărării	30-31

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri din Serviciul Român de Informații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

la propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru

rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*) care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.100.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 1.058 din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 3 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mc Moni's” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 23.894/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 3 alin. (2) și (3) din Ordonanța

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 23.894/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 3 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Mc Moni's” — S.R.L. din București, într-o cauză având ca obiect emiterea unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât limitează dreptul la apărare ca urmare a imposibilității de a administra, în afara înscrisurilor, și a altor probe, precum martorii sau expertizele tehnice. Se mai arată că este îngreunat și accesul liber la justiție, întrucât debitorul nu poate acționa împotriva creditorului decât pe calea dreptului comun, care este mult mai costisitoare decât procedura somației de plată.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 3 alin. (2) și (3), art. 4 alin. (4) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 3 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mc Moni's” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 23.894/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1: „(1) Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.

(2) Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.”

— Art. 3 alin. (2) și (3): „(2) La cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate.

(3) Cererea și actele anexate la aceasta se depun în copie în atâtea exemplare câte părți sunt, plus unul pentru instanță.”

— Art. 4 alin. (4): „(4) În citație se va face mențiunea că până cel mai târziu în ziua fixată pentru înfățișare debitorul poate să depună întâmpinare, precum și actele ce pot contribui la soluționarea cererii.”

— Art. 6 alin. (1): „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4 alin. (2)—(4).”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 21 — „Accesul liber la justiție” și art. 24 — „Dreptul la apărare”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 au format în repetate rânduri obiect al controlului de constituționalitate, prin prisma unor critici similare celor formulate în cauza de față și prin raportare la aceleași texte din Constituție invocate și în prezenta cauză. În bogata sa jurisprudență în materie, concretizată, de exemplu, în Decizia nr. 1.148 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2008, Decizia nr. 334 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 25 mai 2006, sau Decizia nr. 24 din 12 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 16 februarie 2006, Curtea Constituțională a statuat că acestea sunt constituționale. Or, în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.059

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 28
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 28 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup Internațional” — S.A. din Popești-Leordeni în Dosarul nr.3.243/302/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, de Vasile Botomei în Dosarul nr. 2.368/32/2006 (nr. în format vechi 1.077/2006) al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și de Agenția de Pază Profesional Style — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 3.099/115/2007 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și, în acest sens, arată că la dosar au fost comunicate concluzii scrise de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării celor trei dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 1.222D/2008 și nr. 1.359D/2008 la Dosarul nr. 1.189D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.243/302/2006, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Prin Încheierea din 8 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.368/32/2006 (nr. în format vechi 1.077/2006), **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Prin Încheierea din 26 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.099/115/2007, **Tribunalul Caraș Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată cu ocazia soluționării unor cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât, pe de-o parte, nu permit recuzarea tuturor judecătorilor unei instanțe, de asemenea, cererea de recuzare nefiind judecată de un complet de la o instanță ierarhic superioară, asupra căreia nu planează nici un motiv de interes și părtinire, iar pe de altă parte, limitează posibilitatea de a cere și de a obține recuzarea judecătorilor doar la cazurile prevăzute limitativ de art. 27 din Codul de procedură civilă.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă, Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Caraș Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 27 și art. 28 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul poate fi recuzat:*

1. când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

2. când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despărțit, au rămas copii;

4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;

5. dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;

6. dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

8. dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;

9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”;

— Art. 28 din Codul de procedură civilă: „1. Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai aceluia care stau în judecată ca tutore, curator sau director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au interes personal în judecarea pricinii.

2. Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

21. Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.

3. Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată atât la prevederile constituționale ale art. 11 alin. (2), art. 16, 20, 21, 24, 30, 51, 53, art. 124 alin. (1) și (2), art. 126 și art. 135 alin. (1) și (2), cât și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a

pronunțat prin Decizia nr. 364 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2008, și prin Decizia nr. 1.176 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, statuând, în esență, că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând, astfel, partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea a observat că acest text de lege acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Cât privește dispozițiile art. 28 din Codul de procedură civilă, Curtea a reținut că instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului, cauzată de legătura de rudenie sau afinitate cu una dintre părți, interesul personal pe care îl are în soluționarea cauzei deduse judecății sau alte asemenea împrejurări, expres prevăzute de lege. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală, și nu colectivă, și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost investiți în condițiile legii.

Cu același prilej, Curtea a statuat că, prin reglementările criticate, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 28 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup Internațional” — S.A. din Popești-Leordeni în Dosarul nr. 3.243/302/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, de Vasile Botomei în Dosarul nr. 2.368/32/2006 (nr. în format vechi 1.077/2006) al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și de Agenția de Pază Profesional Style S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 3.099/115/2007 al Tribunalului Caraș Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.134

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) și art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) și ale art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Corina Eugenia Tinca și Eugenia Păcurar în Dosarul nr. 64/1.371/2006 al Tribunalului Comercial Mureș — Falimente și de Vasile Blaga în Dosarul nr. 1.229/1.371/2007 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în dezbatere problema conexării celor două dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 1.530D/2008 la Dosarul nr. 1.488D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 64/1.371/2006, și prin Încheierea din 14 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.229/1.371/2007, **Tribunalul Comercial Mureș — Falimente a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) și a art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Corina Eugenia Tinca și Eugenia Păcurar, respectiv de Vasile Blaga.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că dispozițiile art. 138 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, întrucât faptele prevăzute (ținerea unei contabilități fictive, facilitarea dispariției unor documente contabile sau evidențierea unei contabilități neconforme cu legea) nu pot fi niciodată imputate unui membru al organelor de supraveghere sau de conducere din cadrul societății. Aceasta deoarece contabilitatea unei societăți comerciale este evidențiată și coordonată de către un departament special compus din personal de specialitate.

În ceea ce privește dispozițiile art. 138 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, caracterul neconstituțional al acestora rezidă în instituirea prezumției de solidaritate a răspunderii între membrii

organelor de supraveghere sau de conducere din cadrul societății, răsturnarea acestei prezumții și, implicit, sarcina probei incumbându-le acestora. Textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 53, întrucât restrângerea drepturilor procesuale ale părților nu îndeplinește condițiile constituționale, limitarea aducând atingere însăși existenței dreptului de a contesta faptele care li se impută și starea de solidaritate. Mai mult, în condițiile în care angajarea răspunderii persoanelor are consecință directă executarea bunurilor aflate în patrimoniul acestora, dreptul de proprietate garantat constituțional este golit de conținut.

În continuare, autorii susțin că dispozițiile art. 139 din Legea nr. 85/2006, care prevăd termenul de prescripție al acțiunii de stabilire a răspunderii patrimoniale a persoanelor membre ale organelor de supraveghere sau de conducere din cadrul societății, împiedică debitorul de a-și formula apărarea într-un termen rezonabil și în mod corespunzător. Termenul de 2 ani de la data deschiderii procedurii insolvenței în care lichidatorul poate promova acțiunea amintită este apreciat ca fiind unul extrem de lung, în vreme ce persoanele pârâte nu beneficiază de un termen rezonabil în vederea valorificării dreptului de a-și prezenta punctul de vedere în fața instanței de judecată în condiții care să nu le dezavantajeze față de celelalte părți ale procesului.

Tribunalul Comercial Mureș — Falimente consideră că dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 139 din aceeași lege, instanța apreciază că textul este confuz și echivoc, dând posibilități diferite de interpretare, astfel că nu este respectat principiul previzibilității legii, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituția României.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) și ale art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4): „(1) *La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte: [...]*

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea; [...]

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvență. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvență sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvență și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.”;

— Art. 139: „*Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de deschidere a procedurii.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) cu privire la dreptul la apărare, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și în art. 53 privitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 138 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 82/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 19 februarie 2007, Curtea respingând critica ca neîntemeiată. În cuprinsul acestei decizii, Curtea a reținut că, în principiu, potrivit dispozițiilor legale criticate, stabilirea răspunderii persoanelor din conducerea societății comerciale debitoare are loc la sesizarea administratorului ori a lichidatorului, a oricărui creditor, a asociaților sau acționarilor la societatea comercială ajunsă în stare de insolvență, a camerei de comerț și industrie teritoriale sau a asociației cooperatiste teritoriale ori naționale, după caz. În cazul în care judecătorul-sindic se sesizează din oficiu, acesta o face pe baza datelor rezultate din documentele aflate la dosarul cauzei și în cadrul îndeplinirii obligației sale legale de a lămuri și soluționa cauza sub toate aspectele sale, asigurând realizarea deopotrivă a drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților, fără să urmărească vreun interes personal.

Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu instituie prezumția de culpă a persoanei a cărei răspundere se solicită a fi stabilită, ci prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea comercială debitoare, fapte care au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență și care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere. Stabilirea existenței unor asemenea fapte și a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvență a societății comerciale debitoare se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile și în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complet și pertinent. În cadrul

acestui proces, persoana a cărei responsabilitate se cere a fi stabilită poate exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare, precum și căile legale de atac.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, Curtea reține că acestea instituie răspunderea solidară a membrilor organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și a oricărei alte persoane care a cauzat starea de insolvență a debitorului. Această răspundere solidară este condiționată de împrejurarea ca starea de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care persoanele respective și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența.

Curtea constată că, în măsura în care conducerea debitorului este constituită dintr-un organ colegial, în ale cărui atribuții intră adoptarea deciziilor referitoare la activitatea financiară a societății comerciale, inclusiv a deciziilor ce țin de operațiunile contabile și evidența în documente a acestora, instituirea prin lege a răspunderii solidare a membrilor acestui organ apare ca firească și pe deplin justificată. Astfel, date fiind consecințele grave ale faptelor ce se impută organului colegial, dacă prin dispozițiile criticate nu s-ar fi instituit prezumția de solidaritate și nu s-ar fi consacrat răspunderea tuturor persoanelor ce au participat la adoptarea deciziilor care au cauzat starea de insolvență, legea ar fi fost susceptibilă de a crea situații arbitrare, contrare principiilor constituționale. Nimic nu împiedică însă persoana împotriva căreia a fost promovată acțiunea în răspundere ca, în cadrul procesului în fața instanței, să utilizeze toate garanțiile procesuale prevăzute de lege pentru a-și proba nevinovăția. Sub acest aspect, art. 138 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 nu conține nicio dispoziție care să constituie o restrângere a dreptului la apărare și la un proces echitabil.

Pe de altă parte, Curtea constată că angajarea răspunderii membrilor organelor de supraveghere sau conducere nu are loc în orice condiții. Prezumția de solidaritate este inoperantă dacă persoanele în cauză, diligente fiind, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvență sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvență și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. Prin urmare, adoptarea unei poziții contrare deciziei majoritare, formulată neechivoc, exonerează persoana în cauză de consecințele grave prevăzute de lege, astfel încât aceasta nu va mai putea fi obligată la suportarea unei părți din pasivul debitorului.

În ceea ce privește critica autorilor excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale care consacră dreptul de proprietate privată și inviolabilitatea acesteia, Curtea a constatat că, deși membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și persoanele care au cauzat starea de insolvență a societății debitoare suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului lor de proprietate, având în vedere că, pe această cale, se asigură acoperirea pasivului debitorului insolubil și valorificarea drepturilor creditorilor și, întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală în sine nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință.

În sfârșit, referitor la critica dispozițiilor art. 139 din Legea nr. 85/2006, Curtea constată că instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate de natură să îngreădească accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) și art. 139 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Corina Eugenia Tinca și Eugenia Păcurar în Dosarul nr. 64/1.371/2006 al Tribunalului Comercial Mureș — Falimente și de Vasile Blaga în Dosarul nr. 1.229/1.371/2007 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.136

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Petcu în Dosarul nr. 13.288/300/2007 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă și de Mariana Petcu, Boris Sergiu Caranicolov, Mihaela Diana Caranicolov, Anamaria Irinel Caranicolov, Mariana Catrinel Caranicolov, Musa Nasim și Vicențiu Constantin Lica în Dosarul nr. 6.866/300/2008 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în dezbatere problema conexării celor două dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 1.564D/2008 la Dosarul nr. 1.510D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13.288/300/2007, și prin Încheierea din 18 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.866/300/2008, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mariana Petcu, Boris Sergiu Caranicolov, Mihaela Diana Caranicolov, Anamaria Irinel Caranicolov, Mariana Catrinel Caranicolov, Musa Nasim și Vicențiu Constantin Lica.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că limitarea operată de dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, coroborate cu cele ale art. 27 din Codul de procedură civilă, înfrânge în mod evident dispozițiile constituționale referitoare la liberul acces la justiție. Prin îngrădirea posibilității de recuzare a executorului judecătoresc la motivele enumerate de norma procedurală se restrânge dreptul persoanei interesate de a obține recuzarea unui executor care a dovedit atitudine partizană și lipsă de profesionalism.

Totodată, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că prin prevederile criticate se reglementează și o inegalitate între poziția părților în procedura de executare, creditorul având posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului executoriu, în timp ce debitorului i se răpește această posibilitate.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin normelor constituționale în materia garantării liberului acces la justiție și nici nu încalcă principiul constituțional al proporționalității măsurii restrângerii exercițiului unor drepturi, consacrat de art. 53 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, coroborate cu cele ale art. 27 din Codul de procedură civilă, sunt constituționale, arătând că, în procesul de executare silită, atât creditorul, cât și debitorul beneficiază de aceleași garanții procesuale, printre care și posibilitatea de a formula contestație împotriva oricărui act de executare sau a executării însăși. De asemenea, creditorul este liber să își aleagă executorul judecătoresc, prezervându-și dreptul de a-l recuza, în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000: *„Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.”;*

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: *„Judecătorul poate fi recuzat:*

1. *când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;*

2. *când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;*

3. *când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;*

4. *dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;*

5. *dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;*

6. *dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;*

7. *dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;*

8. *dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;*

9. *dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) cu privire la dreptul la apărare, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 53 privitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra prevederilor legale criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea observă însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53.

De asemenea, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Pe cale de consecință, nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate de art. 21 și 53 din Constituție.”

Curtea a constatat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este prevăzută de lege, stabilirea cazurilor de recuzare este de competența legiuitorului, iar Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate să modifice sau să completeze prevederile legale supuse controlului de constituționalitate.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are „posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului executoriu”, Curtea constată că această critică este nefondată, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, în cadrul procedurii de executare silită, ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși, împotriva oricărui act de executare etc. De asemenea, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a adus la îndeplinire obligația ce îi revine.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Petcu în Dosarul nr. 13.288/300/2007 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă și de Mariana Petcu, Boris Sergiu Caranicolov, Mihaela Diana Caranicolov, Anamaria Irinel Caranicolov, Mariana Catrinel Caranicolov, Musa Nasim și Vicențiu Constantin Lica în Dosarul nr. 6.866/300/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.137

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ și ale art. 91⁴ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltá	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ și ale art. 91⁴ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Răzvan Cosmin Roman în Dosarul nr. 4.961/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția penală și de Ovidiu Titon în Dosarul nr. 941/197/2007 al Judecătoria Brașov — Secția penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, Ovidiu Titon, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.526D/2008 și nr. 1.652D/2008 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției, prezent, este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.652D/2008 la Dosarul nr. 1.526D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției, prezent, solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată și depune o serie de înscrisuri referitoare

la fondul cauzei aflate pe rolul Judecătoria Brașov — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.961/100/2007, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ și art. 91⁴ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Răzvan Cosmin Roman cu ocazia soluționării unei cauze penale.

Prin Încheierea din 2 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 941/197/2007, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ovidiu Titon cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că interceptările și înregistrările audio sau video dispuse și efectuate, în baza dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, înainte de începerea urmăririi penale, adică înainte de declanșarea procesului penal, și chiar înainte de săvârșirea unei infracțiuni, aduc atingere, în momentul obținerii, dreptului la viață privată, în componenta privitoare la inviolabilitatea corespondenței, iar în momentul folosirii aduc atingere dreptului la un proces echitabil. Autorul excepției Răzvan Cosmin Roman arată că aceste critici de neconstituționalitate vizează, în mod subsecvent, și dispozițiile art. 91⁴ din Codul de procedură penală, având în vedere trimiterea la textul art. 91¹ din același Cod.

Tribunalul Maramureș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Constituția permite ca exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți să fie restrâns prin lege în cazuri și în condiții limitativ și precis

determinate. Totodată, textele de lege criticate prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și modalităților de efectuare a înregistrărilor, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora. Pe de altă parte, instanța de judecată căreia i se prezintă ca mijloace de probă înregistrări ale convorbirilor sau înregistrări de imagini este obligată să examineze valabilitatea acestora sub toate aspectele legalității și temeiniciei autorizării și efectuării înregistrărilor. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 21/2000, nr. 539/2004 și nr. 564/2006.

Judecătoria Brașov — Secția penală consideră neîntemeiată critica de neconstituționalitate, întrucât interceptările convorbirilor telefonice și înregistrările audiovideo reprezintă restrângeri ale dreptului la secretul corespondenței, care sunt reglementate de legea procesual penală corespunzător exigențelor art. 53 din Constituție. De asemenea, consideră că există suficiente garanții procedurale pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil, atâta vreme cât sunt respectate cu rigoare dispozițiile legale privitoare la durata măsurii, procedura de întocmire a proceselor-verbale de redare a convorbirilor, măsurile ce trebuie luate referitor la comunicarea înregistrărilor realizate, autorizarea din partea unui magistrat independent, precum și procedura de prezentare a materialului de urmărire penală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât cuprind suficiente garanții pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil. Totodată, arată că restrângerea exercițiului dreptului la secretul corespondenței decurge nemijlocit din lege, are caracter temporar, este aplicată în mod nediscriminatoriu și este instituită pentru desfășurarea instrucției penale, fiind în deplin acord cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală. Face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 410/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91¹ referitoare la „*Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare*”, precum și ale art. 91⁴ cu privire la „*Alte înregistrări*”, ambele din Codul de procedură penală.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 28 privind secretul corespondenței și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, respectiv prevederile art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil și ale art. 8 referitoare la dreptul la respectarea vieții

private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 91¹ din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 410 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate, ca de altfel întreaga secțiune din Codul de procedură penală referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video, prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale. Așa fiind, examinarea și soluționarea acestor aspecte sunt de competența exclusivă a instanței de judecată investite cu soluționarea procesului penal.

Cu aceeași ocazie, Curtea a mai reținut că, potrivit art. 91⁶ alin. 1 din același cod, mijloacele de probă referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video pot fi supuse expertizei tehnice la cererea procurorului, a părților interesate sau din oficiu de către instanța de judecată. Legislația procedurală penală română asigură controlul prin justiție și în acest domeniu, judecătorul având datoria să examineze valabilitatea acestora sub toate aspectele legalității și temeiniciei autorizării și efectuării înregistrărilor.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea de la Strasbourg în cauza *Coban (Asim Babuscum) contra Spaniei (2003)*, când reclamantul invoca nulitatea înregistrărilor convorbirilor sale telefonice, întrucât nu îndeplineau condițiile de legalitate și proporționalitate. După ce a reamintit faptul că admisibilitatea probelor este o problemă ce ține de reglementările naționale și că revine jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele care le sunt prezentate, instanța europeană a stabilit că respectiva condamnare penală a intervenit în urma unei proceduri contradictorii pe baza probelor discutate de părți. Reclamantul a avut posibilitatea de a interoga martorii audiați și de a contracara depozițiile care îi erau defavorabile. De asemenea, în privința înregistrărilor convorbirilor telefonice, s-a constatat că instanțele naționale au confirmat legalitatea strângerii acestor probe, iar reclamantul ar fi putut face observații în fața judecătorului cu privire la aceste înregistrări, care nu au constituit, de altfel, singurul mijloc de probă invocat de acuzare.

Prin Decizia nr. 410 din 10 aprilie 2008, Curtea a mai statuat că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 28 și ale art. 53, deoarece înseși textele invocate oferă legiuitorului libertatea unei astfel de reglementări, secretul corespondenței nefiind un drept absolut, ci susceptibil de anumite restrângeri, justificate la rândul lor de necesitatea instrucției penale. Astfel, societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai complex, motiv pentru care statele trebuie să fie capabile de a combate în mod eficace asemenea amenințări și de a supraveghea elementele subversive ce acționează pe teritoriul lor. Așa fiind, asemenea dispoziții legislative devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și

soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față. Pentru aceleași motive, prevederile art. 911 din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici dispozițiilor art. 6 și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Referitor la prevederile art. 914 din Codul de procedură penală, față de care nu au fost formulate critici distincte, pentru considerentele arătate mai sus, nici aceste dispoziții de lege nu încalcă textele din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 și ale art. 914 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Răzvan Cosmin Roman în Dosarul nr. 4.961/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția penală și de Ovidiu Titon în Dosarul nr. 941/197/2007 al Judecătorei Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Planului național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență pe anul 2008

Având în vedere prevederile art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.040/2006 pentru aprobarea Planului național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Planul național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență pe anul 2008, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor
și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei

și egalității de șanse,

Mariana Câmpeanu

Ministrul apărării,

Teodor Viorel Meleşcanu

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.433.

Județul/instituția	Tipul resursei (necesară/asigurată)	U/M	Denumirea funcției de sprijin															TOTAL			
			Monitorizarea activității și avertizarea	Planificarea și pregătirea resurselor și serviciilor	Comunicarea și informarea	Cartarea, descrierea, salvarea persoanelor	Evacuarea persoanelor periclitate	Acordarea asistenței medicale de urgență	Prevenirea îmbolnăvirilor în masă	Localizarea și stingerea incendiilor	Neutralizarea efectelor materialelor periculoase	Asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, persoanelor evacuate și altor resurse	Efectuarea lucrărilor publice și inginerii în construcție, instalările sanitare și amenajările aferente	Asignarea apei și branzet pentru persoane evacuate sau evacuante	Asigurarea cazării și adaptării persoanelor evacuate	Asigurarea energiei încălzire și alic utilități	Efectuarea depozitării și decontaminării		Mentenanța și restabilirea ordinii publice	Logistica intervenției	Reabilitarea zonei afectate
BZ	Finanțară	lei	130	6	0	58	18	89	1	359	0	0	21	102	22	0	20	1	66	3	45
	Totul X	lei	416	0	0	0	0	0	0	287	0	0	0	0	0	0	0	0	151	0	642
	Totul Y	lei	546	6	0	58	18	89	1	387	0	0	33	102	22	0	20	1	217	3	45
	Necesar	pers.	611	346	69	0	463	590	223	463	1278	51	474	68	723	474	70	413	455	23	205
	Excés	pers.	604	341	69	0	554	568	586	213	1178	51	447	47	436	23	62	407	456	23	205
	Deficit	pers.	7	5	0	7	10	4	8	100	0	0	16	20	22	0	8	6	19	0	0
	Grad de sig.	%	99	100	100	99	98	99	97	96	97	100	97	97	96	100	99	96	100	100	100
CS	Finanțară	lei	24	1	0	52	14	13	0	178	19	185	3	38	30	0	0	0	58	0	676
	Totul X	lei	107	82	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	319	0	513
	Totul Y	lei	162	106	1	52	17	13	0	180	19	185	3	38	30	0	0	0	377	0	1189
	Necesar	pers.	289	311	202	0	744	763	249	194	1338	197	412	344	420	31	161	301	404	927	207
	Excés	pers.	277	308	181	0	723	740	239	177	1304	169	338	296	384	362	106	283	379	888	204
	Deficit	pers.	12	3	21	0	21	23	10	17	34	28	34	48	36	38	55	18	25	39	3
	Grad de sig.	%	96	99	90	97	97	97	96	97	86	97	86	97	96	97	96	94	94	96	99
CL	Finanțară	lei	348	130	12	190	4 633	12 230	10 710	13 755	2 326	1 436	5 936	1 554	2 176	133	1 018	307	1 476	6 301	2 758
	Totul X	lei	606	47	0	56	1 258	4 000	0	4 993	2 326	1 434	5 936	1 556	2 142	0	1 433	2 308	2 17	103	0
	Totul Y	lei	616	135	130	246	5 891	12 230	10 710	17 348	2 370	2 559	5 936	1 556	1 858	53	1 301	2 675	1 693	6 494	2 758
	Necesar	pers.	311	233	163	218	900	264	314	423	145	523	776	482	269	45	242	664	158	700	309
	Excés	pers.	262	201	126	94	585	174	242	623	84	416	370	340	208	17	194	545	114	255	240
	Deficit	pers.	49	32	37	8	124	315	90	72	210	61	107	406	142	61	148	119	44	445	109
	Grad de sig.	%	84	86	77	71	43	66	77	75	58	77	48	71	77	77	39	82	72	36	65
CJ	Finanțară	lei	6 970	0	0	0	0	0	0	280	0	0	0	2 000	63	0	0	0	0	0	4 500
	Totul X	lei	7 485	353	0	0	0	0	0	380	0	151	0	2 000	63	0	0	0	0	0	2 348
	Totul Y	lei	7 485	741	0	0	0	0	0	380	0	151	0	2 000	63	0	0	0	0	0	4 500
	Necesar	pers.	438	741	0	0	0	0	0	452	0	205	205	810	1 355	0	305	247	0	300	265
	Excés	pers.	438	741	0	0	0	0	0	452	0	205	205	810	1 355	0	305	247	0	300	265
	Deficit	pers.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Grad de sig.	%	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
CT	Finanțară	lei	307	9	12	7	28	0	0	47	0	15	4	30	0	0	33	2	86	4	20
	Totul X	lei	58	0	1	8	8	0	0	12	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	114
	Totul Y	lei	307	67	12	7	28	36	0	59	0	15	8	30	0	0	33	3	34	4	20
	Necesar	pers.	348	89	2	40	60	22	44	150	51	236	124	79	43	15	42	116	107	174	1
	Excés	pers.	318	89	2	30	50	22	34	150	40	86	120	77	43	15	36	98	107	174	1
	Deficit	pers.	30	0	0	10	10	0	10	0	11	150	4	2	0	0	6	18	0	0	0
	Grad de sig.	%	91	100	100	75	83	100	77	100	78	36	97	97	100	100	86	84	100	100	100
CV	Finanțară	lei	15	0	0	321	600	0	0	304	0	730	0	304	790	0	40	0	1 203	53	403
	Totul X	lei	43	93	7	0	0	0	0	414	0	730	0	304	790	0	40	0	1 203	53	5 001
	Totul Y	lei	43	93	7	0	0	0	0	414	0	730	0	304	790	0	40	0	1 203	53	5 001
	Necesar	pers.	10	75	45	0	285	602	293	64	720	25	187	122	126	28	16	300	77	126	130
	Excés	pers.	8	75	45	0	265	575	251	44	619	21	112	126	45	28	3	300	69	45	130
	Deficit	pers.	2	0	0	20	27	42	20	10	4	75	107	0	0	0	13	0	8	81	0
	Grad de sig.	%	80	100	100	93	96	86	69	86	84	60	12	100	100	100	79	100	90	36	100
DB	Finanțară	lei	33	56	0	0	0	0	0	47	0	0	0	78	0	0	0	0	227	0	100
	Totul X	lei	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	200
	Totul Y	lei	33	56	0	0	0	0	0	47	0	0	0	78	0	0	0	0	227	0	200
	Necesar	pers.	89	513	89	0	515	515	367	20	5750	25	515	25	120	0	25	158	515	515	460
	Excés	pers.	89	513	89	0	515	515	367	20	5750	25	515	25	120	0	15	158	515	515	460
	Deficit	pers.	0	0	0	0	0	0	0	0	128	17	0	0	0	0	10	0	0	0	0
	Grad de sig.	%	100	100	100	100	100	100	100	98	32	100	100	100	100	100	60	100	100	100	100
DJ	Finanțară	lei	1 669	63	2 013	0	19	2	1 588	13	2	608	942	16	3	36	56	2	890	2	2 900
	Totul X	lei	2 208	6 117	0	2 155	0	33	0	549	262	608	942	16	3	560	12	890	2	2 900	
	Totul Y	lei	3 877	6 180	2 613	2 174	2	191	13	550	269	610	944	72	6	596	68	892	0	2 900	
	Necesar	pers.	111	555	111	0	555	555	100	50	2 111	100	1 000	100	100	750	140	100	0	20	7 358
	Excés	pers.	111	555	111	0	555	555	40	40	1 667	80	450	80	80	350	65	75	0	20	5 584
	Deficit	pers.	0	0	0	0	0	0	60	10	544	20	250	20	20	400	75	25	0	0	1 774
	Grad de sig.	%	100	100	100	100	100	40	80	75	80	75	56	100	100	46	47	46	75	100	100
GL	Finanțară	lei	29	12	8	19	50	15	42	101	32	30	0	136	0	46	10	88	0	31	
	Totul X	lei	41	449	8	23	50	15	11	107	36	72	0	136	351	46	10	88	200	31	
	Totul Y	lei	41	449	8	23	50	15	11	107	36	72	0	136	351	46	10	88	200	31	
	Necesar	pers.	254	945	120	0	237	1 184	180	196	1 653	80	864	150	325	62	508	0	62	406	0
	Excés	pers.	248	925	112	0	237	1 184	177	194	1 522	69	798	150	297	141	51	496	0	60	0
	Deficit	pers.	6	20	8	0	15	8	3	2	131	11	66	0	28	9	0	12	0	0	0
	Grad de sig.	%	98	98	93	94	99	92	94	92	86	92	86	92	94	92	82	98	94	95	95
GR	Finanțară	lei	84	900	356	0	3 901	450	544	1	1 883	565	310	1 744	0	2 496	1	196	554	354	
	Totul X	lei	13 307	527	124	0	257	3 609	1 447	78	11 384	143	1 838	4 180	0	9 927	0	1 666	503	51	
	Totul Y	lei	13 891	1 427	480	0	4 158	4 059	1 991	79	13 54										

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea bugetului de venituri
și cheltuieli rectificat pe anul 2008
al Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A.,
aflată în coordonarea Ministerului Apărării**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul rectificat de venituri și cheltuieli pe anul 2008 al Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A., aflată în coordonarea Ministerului Apărării, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în anexă se aprobă de Ministerul Apărării.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale „Romtehnica” — S.A. reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Apărării, cu avizul Ministerului Economiei și Finanțelor și al Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, Compania Națională „Romtehnica” — S.A. poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

(3) Cheltuielile cu salariile brute se vor efectua numai cu respectarea corelației dintre creșterea câștigului mediu lunar brut și cea a productivității muncii, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul apărării,

Teodor Viorel Meleşcanu

Ministrul muncii, familiei și egalității
de șanse,

Mariana Câmpeanu

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.439.

ANEXĂ*)

COMPANIA NAȚIONALĂ „ROMTEHNICA” — S.A.
Adresa: bd. Timișoara nr. 5 C, sectorul 6, București
Codul fiscal 472771

Bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2008

— mii lei —

0	1	Indicatori	Nr. rd.	BVC 2008 Rectificat
0	1	2	3	4
I		VENITURI TOTALE (rd.2+rd.10+rd.15)	1	78.302,00
	1.	Venituri din exploatare-total, din care	2	11.502,00
		a) producție vândută	3	11.275,00
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	27,00
		c) venituri din subvenții din exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		- subvenții, cf. prevederi legale în vigoare	6	
		- transferuri, cf. prevederi legale în vigoare	7	
		d) producție imobilizată	8	
		e) alte venituri din exploatare, din care:	9	200,00
		- variația stocurilor		
	2.	Venituri financiare – total, din care:	10	66.800,00
		a) venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	800,00
		d) alte venituri financiare	14	66.000,00
	3.	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+rd.46+rd.49)	16	77.231,00
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	10.661,00
		a) cheltuieli materiale	18	300,00
		b) alte cheltuieli externe (energie și apă)	19	220,00
		c) cheltuieli privind mărfurile	20	26,00
		d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	7.456,00
		-salarii	22	5.350,00
		-contracte de mandat/contracte de performanță	23	250,00
		-cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	1.456,00
		-cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	1.092,00
		-cheltuieli privind contribuția de asigurări pt. șomaj	26	56,00
		-cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	308,00
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	400,00
		-cheltuieli sociale prevăzute la art.21 3)lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	93,00
		-tichete de creșă (cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	4
		-tichete cadou pentru cheltuieli sociale (cf. art.2 din Legea nr.193/2006)	31	
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	
		-tichete de masă	33	200,00
		e) ajustări de valoare privind imobilizările corporale și necorporale	34	565,00
		f) alte cheltuieli din exploatare, din care:	35	2.094,00
		- cheltuieli privind prestațiile externe din care:	36	1.714,00
		- cheltuieli de protocol, din care:	37	275,00
		- tichete cadou pentru protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
		- cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:	39	55,00
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	
		-tichete cadou pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	
		-cheltuieli cu sponsorizarea	42	110,00
		-alte cheltuieli din care:	43	380,00
		- taxa pt.act.de exploatare a resurselor minerale	44	
		- redevența din concesiunea bunurilor publice	45	
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	66.570,00
		-cheltuieli privind dobânzile	47	770,00
		- alte cheltuieli financiare	48	65.800,00
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III		REZULTAT BRUT (PROFIT/PIERDERE)	50	1.071,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	51	181,00
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	890,00
	1.	Rezerve legale	53	53,55
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe precum și pt. constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	58	83,65
	7.	Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	59	418,23
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	60	334,58
		<i>Fond de risc și promovare</i>		149,00
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	1.000,00

0	1	2	3	4
	1.	Surse proprii	62	1.000,00
	2.	Alocații de la buget	63	
	3.	Credite bancare	64	
		-interne	65	
		-externe	66	
	4.	Alte surse	67	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	1.000,00
	1.	Investiții, inclusiv investiții în curs la finele anului	69	1.000,00
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	
		-interne	71	
		-externe	72	
VIII		REZERVE, din care:	73	53,55
	1.	Rezerve legale	74	53,55
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	78.302,00
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	77.231,00
	3.	Nr. prognozat la finele anului	80	119
	4.	Nr. mediu de personal total	81	115
	5.	Fond de salarii, din care:	82	5.350,00
		a) fond de salarii aferent personalului angajat	83	4.850,00
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	500,00
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei)	85	3.514,49
	7.	Productivitatea muncii privind activitatea de exploatare pe total personal mediu (miile/persoana) (rd.2/rd.81) în prețuri curente	86	100,02
	8.	Productivitatea muncii privind activitatea de exploatare pe total personal mediu (mii lei/persoană) (rd.2/rd.81) în prețuri comparabile	87	100,02
	9.	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	88	
	10.	Cheltuieli totale la 1.000 lei venituri totale (chelt.totale/venituri totale x 1.000)=(rd.16/rd.1)x1.000	89	986,32
	11.	Plăți restante - total	90	7.100,00
		-prețuri curente	91	7.100,00
		-prețuri comparabile	92	7.100,00
	12.	Creanțe restante - total	93	7.070,00
		-prețuri curente	94	7.070,00
		-prețuri comparabile	95	7.070,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului,
din administrarea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de
Șanse în administrarea Institutului Național de Cercetare-
Dezvoltare pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, situat în municipiul București, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse în administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont.”

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului ce se transmite potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei

și egalității de șanse,

Mariana Câmpeanu

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.440.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale imobilului, proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Ministerului Muncii,
Familiei și Egalității de Șanse în administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare
pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont”**

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul București, bd. Ghencea nr. 35, sectorul 6 — cod 8.29.09 — nr. MFP 103.611 (parțial)	Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse	Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Protecția Muncii „Alexandru Darabont”	Pavilionul D (parțial) și terenul afacerent — suprafața construită = 316 m ² — suprafața desfășurată = 633 m ² Suprafața totală a terenului, inclusiv construcțiile = 406 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor a unor terenuri situate în comuna Dragalina, județul Călărași, în vederea realizării de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.”— S.A. a obiectivului de interes național „Reabilitarea secțiunilor Băneasa—Fetești de pe linia de cale ferată București—Constanța, România”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă darea în administrarea Ministerului Transporturilor a unor terenuri situate în comuna Dragalina, județul Călărași, trecute în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Local nr. 8/2008, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea realizării de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.”— S.A. a obiectivului de interes național „Reabilitarea secțiunilor Băneasa—Fetești de pe linia de cale ferată București—Constanța, România”.

(2) Terenurile preluate potrivit alin. (1) nu pot primi altă destinație.

Art. 2. — Predarea-preluarea suprafețelor de teren prevăzute la art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între Consiliul Local al Comunei Dragalina și Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.”— S.A., în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
p. Ministrul internelor și reformei
administrative,
Liviu Radu,
secretar de stat
p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.
Nr. 1.441.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenurilor situate în comuna Dragalina, județul Călărași, care se dau în administrarea Ministerului Transporturilor în vederea realizării de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.”— S.A. a obiectivului de interes național „Reabilitarea secțiunilor Băneasa—Fetești de pe linia de cale ferată București—Constanța, România”

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul	Persoana juridică de la care se transmite	Persoana juridică la care se transmite	Caracteristicile tehnice ale terenului
1.	Comuna Dragalina, județul Călărași	Consiliul Local al Comunei Dragalina	Ministerul Transporturilor, Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	S=194,51 m ² Categoria de folosință=drum vicinal, nr. cadastral 1.093
2.	Comuna Dragalina, județul Călărași	Consiliul Local al Comunei Dragalina	Ministerul Transporturilor, Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	S=36,90 m ² , Categoria de folosință=drum vicinal, nr. cadastral 1.092
3.	Comuna Dragalina, județul Călărași	Consiliul Local al Comunei Dragalina	Ministerul Transporturilor, Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	S=507,54 m ² , Categoria de folosință=drum vicinal, nr. cadastral 1.091

Total suprafață = 738,95 m²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 21 la Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa nr. 21 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Beica de Jos” la Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 686 și 686 bis din 17 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, la secțiunea I „Bunuri imobile”, poziția nr. 5 coloana 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„D.C.10 Căcuciu — Sînmihai de Pădure”.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.445.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Licenței de concesiune a activității miniere de exploatare a amfibolitelor nr. 2.604/2001, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială COMTRAM — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13, al art. 21 alin. (1), al art. 24 alin. (1) și al art. 60 alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune a activității miniere de exploatare a amfibolitelor nr. 2.604/2001, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială COMTRAM — S.A., cu sediul în municipiul Sibiu, str. Henri Coandă nr. 75, județul Sibiu, în calitate de concesionar, în perimetrul Lotrioara, situat în

localitatea Tălmăciu, județul Sibiu, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Licența de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului Ministru,

Marian Marius Dorin

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Bogdan Găbudeanu

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.447.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 2 august 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 4, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:**

„e) Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin unitățile subordonate.”

2. **Articolul 8 se abrogă.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

Ministrul transporturilor,

Ludovic Orban

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul agriculturii și dezvoltării durabile,

Dacian Cioloș

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Darius Meșca,

secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.453.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.009/2004 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.009/2004 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 30 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre se aplică instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane.”

2. **La articolul 2 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) *contractant principal* — orice persoană fizică sau juridică ce contractează realizarea unei instalații de transport pe cablu pentru persoane;”

3. **La articolul 7, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) Se admite introducerea pe piață a componentelor de securitate numai dacă acestea permit realizarea unor instalații care satisfac cerințele esențiale prevăzute la art. 5 alin. (1).

(2) Se admite punerea în funcțiune a componentelor de securitate numai dacă, atunci când sunt instalate, întreținute corect și sunt utilizate conform destinației lor, permit realizarea unor instalații care nu pun în pericol securitatea și sănătatea persoanelor sau securitatea bunurilor, după caz.”

4. **La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — (1) Executarea lucrărilor de construire aferente infrastructurii instalațiilor se realizează în baza autorizației de construire obținută de către contractantul principal al instalației de transport pe cablu, în conformitate cu prevederile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu respectarea prevederilor Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare.”

5. **La articolul 13, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:**

„(1¹) Punerea în funcțiune a instalațiilor se realizează de către Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — ISCIR, cu respectarea

prevederilor Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil.”

6. La articolul 13, alineatele (4), (5), (6), (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Atunci când o componentă de securitate sau unul dintre subsistemele prevăzute în anexa nr. 1 au fost proiectate sau realizate într-o manieră inovatoare, autoritățile responsabile pentru emiterea autorizațiilor prevăzute la alin. (1) și (1¹) iau măsurile necesare și pot impune condiții speciale pentru autorizarea construirii și/sau punerea în funcțiune a instalației în care se încorporează astfel de componente sau subsisteme inovatoare.

(5) Autoritățile prevăzute la alin. (4) informează de îndată Ministerul Economiei și Finanțelor asupra măsurilor luate și a motivelor care au stat la baza adoptării acestora, care le va aduce imediat la cunoștință Comisiei Europene.

(6) Instalațiile pot fi construite și puse în funcțiune numai dacă au fost proiectate și realizate astfel încât să satisfacă cerințele esențiale prevăzute la art. 5 alin. (1).

(8) Analizele de securitate, declarațiile de conformitate EC și documentațiile tehnice referitoare la componentele de securitate și subsistemele instalației prevăzute în anexa nr. 1 trebuie prezentate de contractantul principal sau de reprezentantul său autorizat autorităților prevăzute la alin. (4), după caz, iar o copie a acestor documente trebuie păstrată la instalația respectivă.

(9) Autoritățile prevăzute la alin. (4) trebuie să solicite să li se pună la dispoziție analiza de securitate, raportul de securitate și documentația tehnică, după caz, și să se asigure că acestea conțin toate documentațiile referitoare la caracteristicile instalației și, dacă este cazul, toate documentele care certifică conformitatea componentelor de securitate și a subsistemelor instalației prevăzute în anexa nr. 1. Aceste autorități trebuie să solicite și documentele privind condițiile și restricțiile de exploatare și informații complete referitoare la supravegherea, reglarea și întreținerea instalației.”

7. La articolul 13, alineatul (10) se abrogă.

8. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Ministerul Economiei și Finanțelor notifică Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene organismele pe care le-a desemnat pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității prevăzute la art. 9 și 12, împreună cu atribuțiile specifice pe care aceste organisme le îndeplinesc.”

9. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Verificarea respectării prevederilor prezentei hotărâri se realizează de către Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — ISCIR, Inspectoratul de Stat în Construcții și organele de control ale autorităților publice locale, conform competențelor stabilite de legislația în vigoare.”

10. Articolul 26 se abrogă.

11. Articolul 28 se abrogă.

12. La articolul 29, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) De la data aderării României la Uniunea Europeană se admite introducerea pe piață numai a componentelor de securitate și a subsistemelor, care poartă marcajul CE și/sau sunt însoțite de declarația de conformitate EC.”

13. La anexa nr. 7, subpunctele 5.1, 5.3 și 5.4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„5.1. Scopul supravegherii este să se asigure respectarea, în timpul realizării subsistemului, a obligațiilor care decurg din documentația tehnică.

5.3. Organismul notificat responsabil pentru examinarea EC efectuează periodic audituri pentru a asigura conformitatea cu prevederile prezentei hotărâri. Cu ocazia fiecărei vizite acesta trebuie să emită un raport de audit pentru persoana responsabilă cu realizarea instalației. Organismul notificat poate solicita să fie invitat să efectueze inspecții și în diferite faze de realizare.

5.4. Suplimentar, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la locurile de fabricație. Cu ocazia acestor vizite organismul notificat poate efectua audituri parțiale sau complete. Organismul notificat trebuie să redacteze un raport al vizitei și, dacă este necesar, un raport de audit persoanei responsabile cu realizarea instalației.”

14. La anexa nr. 8, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Organismul notificat, directorul acestuia și personalul responsabil cu efectuarea încercărilor de verificare trebuie să fie alții decât proiectantul, producătorul, furnizorul sau instalatorul componentelor de securitate sau al subsistemelor pe care aceștia le inspectează și decât reprezentanții autorizați ai acestora ori decât persoană responsabilă cu introducerea produsului pe piață. Aceștia nu pot să se implice direct sau în calitate de reprezentant autorizat în activități de proiectare, fabricare, construcție, comercializare, întreținere și exploatare a componentelor de securitate sau a subsistemelor. Aceasta nu exclude posibilitatea schimburilor de informații tehnice între producător și organism.”

15. Anexa nr. 9 se abrogă.

Art. II. — În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 1.009/2004 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, cu modificările și completările ulterioare, sintagmele „ISCIR-INSPECT” și „ISCIR-SP” se înlocuiesc cu „ISCIR”.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.009/2004 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 30 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textului o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Darius Meșca,
secretar de stat

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

László Borbély

Departamentul pentru Afaceri Europene,

Aurel Ciobanu-Dordea,
secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Ministerului Apărării

Pentru aplicarea prevederilor art. 32 alin. (8) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării,
în temeiul art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006,

ministrul apărării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Ministerului Apărării, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Ordinul intră în vigoare la data de 1 decembrie 2008.

(2) La aceeași dată se abrogă Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Ministerului Apărării, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M. 45/2007*), completat prin Ordinul ministrului apărării nr. M. 238/2007.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleșcanu

București, 11 noiembrie 2008.
Nr. M.112.

*) Ordinele ministrului apărării nr. M.45/2007 și M.238/2007 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece aveau ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Colegiului Ministerului Apărării

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Colegiul Ministerului Apărării, denumit în continuare *Colegiul ministerului*, constituit cu rol consultativ la nivelul ministrului apărării, se organizează și funcționează în baza prezentului regulament.

Art. 2. — Rolul consultativ al Colegiului ministerului, în înțelesul prezentului regulament, constă în formularea unor opinii și a unor puncte de vedere autorizate referitoare la problemele care decurg din îndeplinirea atribuțiilor Ministerului Apărării, precum și la domeniile de responsabilitate ale structurilor centrale prevăzute în cuprinsul art. 8—20 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării, în scopul fundamentării deciziilor ministrului apărării.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea Colegiului ministerului

Art. 3. — Colegiul ministerului se compune din:

A. președinte: ministrul apărării;

B. membri:

a) secretarul de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare și planificare;

b) secretarul de stat și șef al Departamentului pentru relația cu Parlamentul și informare publică;

c) secretarul de stat și șef al Departamentului pentru armamente;

d) șeful Statului Major General;

e) secretarul general al ministerului;

f) directorul general al Direcției generale de informații a apărării;

g) șeful Corpului de control și inspecție;

h) șeful Direcției financiar-contabile;

i) șeful Direcției management resurse umane;

j) șeful Direcției audit intern.

Art. 4. — (1) Ședințele Colegiului ministerului se desfășoară numai cu participarea majorității membrilor acestuia.

(2) Este obligatorie prezența la ședințele Colegiului ministerului a consilierului ministrului apărării și a șefului structurii centrale care are în domeniul de responsabilitate, respectiv în atribuții, problematica în discuție.

(3) Când, din motive întemeiate, unul dintre membrii Colegiului ministerului nu poate fi prezent, la ședință participă înlocuitorul său legal.

(4) La ședințele Colegiului ministerului pot participa și alți invitați, cu aprobarea ministrului apărării.

Art. 5. — Colegiul ministerului este abilitat să analizeze problemele care vizează politica de apărare, organizarea, pregătirea și înzestrarea forțelor armatei în timp de pace, în situații de criză și la război, capacitatea de reacție a Armatei României, principalele proiecte de acte normative referitoare la apărare, participarea cu efective și tehnică de luptă la exerciții sau misiuni care se desfășoară în comun cu armatele altor țări, cooperarea cu celelalte instituții cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, acordarea gradelor de general și amiral în activitate și în rezervă, în timp de pace și în timp de război, precum și înaintarea în gradele următoare a personalului militar, starea armatei, asigurarea cu fonduri financiare a activităților de bază, precum și orice alte probleme care nu intră în competența Consiliului de Planificare a Apărării.

Art. 6. — Colegiul ministerului este abilitat să analizeze și să propună ministrului apărării măsuri în legătură cu documentele care vizează problemele majore ale armatei și care sunt înaintate de către Comitetul șefilor statelor majore și comisiile constituite la nivelul secretarilor de stat și al secretarului general, precum și alte propuneri ale șefului Statului Major General secretarilor de stat și secretarului general.

Art. 7. — (1) Colegiul ministerului își desfășoară activitatea în ședințe ordinare trimestriale sau în ședințe extraordinare, ori de câte ori situația o impune.

(2) Ședințele extraordinare se convoacă de către ministrul apărării sau la propunerea secretarilor de stat, a șefului Statului Major General, a secretarului general ori la solicitarea a cel puțin unei treimi din numărul membrilor Colegiului ministerului și sunt

prezidate de ministrul apărării sau de un secretar de stat, desemnat de ministru, când acesta lipsește.

Art. 8. — (1) Pentru convocarea Colegiului ministerului, evidența, multiplicarea și difuzarea documentelor care urmează a fi supuse analizei, precum și pentru consemnarea conținutului discuțiilor și propunerilor, se constituie Secretariatul Colegiului ministerului, care întocmește procesul-verbal de ședință.

(2) Secretariatul Colegiului ministerului, compus din două-trei persoane, este asigurat de Cabinetul ministrului, sub conducerea șefului Cabinetului ministrului, care participă, de drept, la ședințele Colegiului ministerului.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 9. — Documentele care urmează să facă obiectul analizei și dezbaterilor în ședințele Colegiului ministerului se transmit Secretariatului Colegiului ministerului cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea ședinței, în cazul ședințelor ordinare, și cu cel puțin 24 de ore înainte, în cazul ședințelor extraordinare. Acesta le multiplică și le difuzează participanților la ședință, iar invitaților, în secțiunile care îi privesc.

Art. 10. — Documentele privind activitatea Colegiului ministerului se păstrează la Cabinetul ministrului, conform reglementărilor în vigoare.

Art. 11. — La solicitarea expresă a membrilor Colegiului ministerului, acestora li se pot pune la dispoziție copii ale proceselor-verbale întocmite.

MINISTERUL APĂRĂRII

ORDIN

privind supravegherea stării de sănătate a personalului din ministerul apărării

Pentru aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (1) lit. p) și al art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării,

ministrul apărării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Activitatea de medicina muncii în Ministerul Apărării este coordonată de Direcția medicală, prin compartimentul de specialitate din cadrul Centrului de medicină preventivă.

(2) Activitatea de medicina muncii în Ministerul Apărării se realizează de către medicii de medicina muncii din spitalele militare și din Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu „Academician Ștefan Milcu” București, pe principiul zonelor de responsabilitate.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu”, respectiv Centrul de medicină navală Constanța pot asigura efectuarea serviciilor medicale profilactice necesare pentru supravegherea sănătății personalului din

unitățile militare aparținând Statului major al forțelor aeriene și Statului major al forțelor navale.

Art. 2. — În vederea asigurării serviciilor de medicina muncii, unitățile militare se arondează la spitalele militare, respectiv la Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu „Academician Ștefan Milcu” București, conform zonelor de responsabilitate prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Serviciile medicale profilactice necesare pentru supravegherea sănătății personalului din minister se vor finanța din fondurile pentru acțiuni de sănătate prevăzute în bugetul Ministerului Apărării.

Art. 4. — În ambulatoriul de specialitate al fiecărui spital militar se încadrează cel puțin 2 medici de medicina muncii și un asistent medical.

Art. 5. — Metodologia de aplicare a prezentului ordin se stabilește prin dispoziție a șefului Direcției medicale. supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor din Ministerul Apărării.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării nr. M. 170/2007*) privind Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleșcanu

București, 14 noiembrie 2008.
Nr. M.113.

*) Ordinul nr. M.170/2007 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ANEXĂ

**ZONE DE RESPONSABILITATE
ale spitalelor militare și ale Centrului Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu „Academician Ștefan Milcu”
București, pentru asigurarea serviciilor de medicina muncii**

Nr. crt.	Unitatea sanitară	Județele aflate în zona de responsabilitate
1	Spitalul Clinic de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” București Centrul medical de diagnostic și tratament ambulatoriu „Academician Ștefan Milcu” București	Municipiul București, Călărași, Giurgiu, Ilfov, Prahova, Teleorman
2	Spitalul militar de urgență „Regina Maria” Brașov	Brașov, Covasna, Harghita
3	Spitalul militar de urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca	Bistrița-Nasăud, Cluj, Maramureș, Mureș, Satu Mare, Sălaj
4	Spitalul militar de urgență „Dr. Alexandru Gafencu” Constanța	Constanța, Ialomița, Tulcea
5	Spitalul clinic de urgență militar „Dr. Ștefan Odobleja” Craiova	Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt
6	Spitalul militar de urgență „Dr. Alexandru Popescu” Focșani	Bacău, Buzău, Vrancea
7	Spitalul militar de urgență „Dr. Aristide Serfioți” Galați	Brăila, Galați, Vaslui
8	Spitalul clinic militar de urgență „Dr. Iacob Czihaș” Iași	Botoșani, Iași, Neamț, Suceava
9	Spitalul militar de urgență „Dr. Alexandru Augustin” Sibiu	Alba, Hunedoara, Sibiu
10	Spitalul militar de urgență „Dr. Ion Jianu” Pitești	Argeș, Dâmbovița, Vâlcea
11	Spitalul militar de urgență „Dr. Victor Popescu” Timișoara	Arad, Bihor, Caraș-Severin, Timiș

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) / lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1	Monitorul Oficial Partea I, limba română	750	5	50	800	210	75
2	Monitorul Oficial Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3	Monitorul Oficial Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4	Monitorul Oficial Partea a III-a	800	5	15	430		40
5	Monitorul Oficial Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6	Monitorul Oficial Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7	Monitorul Oficial Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8	Colecția Legislația României	4	-	2.500	450	120	
9	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	-	3.500	750		70
10	Repertoriul actelor normative	1	-	1.750	140		

*Partea I bis se multiplică pe bază de comandă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

